

מ"ת 13809/06 - נביל נג'אר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 21-06-13809 מדינת ישראל נ' נג'אר(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 462576/2021

בפני כבוד השופט אסתר טפטה גרדיה
ນbil נג'אר (עצור/אסיר בפיקוח)
מבקש באמצעות עוז ויסאם ערוף
במציאות עוז מערוף
 נגד מדינת ישראל
מושבה באמצעות עוז מערוף
סעב

החלטה

- לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, בעתרה להורות על שחרור המבקש מאיזוק אלקטרוני
למעצר בית חלקי, לשעות הלילה, כך שתאפשר לבקשתו יציאה לעבודה.
- נגד המבקש הוגשה, ביום 29.6.21, בקשה למעצר עד תום ההליכים, אך בלבד עם הגשת כתוב אישום ונכו
המייחס לו עבירות של **נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, נהיגה ברכב ללא ביטוח**.
- על פי כתוב האישום, ביום 29.6.21, סמוך לשעה 7:00, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "פיג'ו", בכפר פסוטה. זאת, על
אף שהוא לו, בנסיבותיו, שהוא פסול(lnהיגה שהותלה עליו במסגרת תח"ע 4362-06-20, מיום 27.1.21, למשך 18
חודשים. המבקש נהג באותה עת לא שהוכיח נהיגה מעולם ולא תעודה ביטוח תקפה.
בבקשתו למעצרו עד תום ההליכים ציין שלו הפעם השלישייה, לכואורה, שה המבקש נהוג ללא רישיון נהיגה מעולם,
כשעונשים של מאסר מותנה, בין 8 חודשים, ופסילה על תנאי, למשך 3 חודשים, תלויים ועומדים נגדו.
- בהחלטה היא רק מיום 27.1.21, בו נפסל המבקש, בנסיבותיו, לפני כב' השופט י' בכיר. בהתקלותו זו, הtoutם, מתעלם
ה המבקש באופן מהסכמה שנשכנתה מנהיגתו, כשהוא פסול ובלתי מורשה נהיגה, ועל כן סברתי שהחלופה
שהוצעה, מעצר בית מלא, בפיקוח 3 מבני משפט, אינה מספקת, כדי לאין מסוכנותו. בדיון, ביום 20.7.21, העיד
ה המבקש מפקחים נוספים מטעמו, ועל כן הורתתי על קבלת חוות דעת היחידה לפיקוח אלקטרוני בדבר אפשרות לפיקוח
במתוקם.
- בהחלטה, מיום 1.8.21, הורתתי על מעצרו של המבקש, עד תום ההליכים נגדו, בגין אלקטרוני, בבית משפט נג'אר,
בכפר פסוטה, בפיקוח 5 המפקחים שצוינו בהחלטה.
- ביום 5.10.21 הגיע המבקש בקשה לעיון חוזר בה עתר להורות על הגבלת מעצרו לשעות הלילה בלבד, על
עמוד 1

מנת שתתאפשר יציאתו לעבודה. בדion שלפני ציון הסגנון שעתירתו היא לשחרור המבוקש מאייזוק אלקטרוני למעצר בית חלקי, בשעות הלילה.

הנימוקים שעומדים בבסיס הבקשה - המבוקש הודה במיחסו לו, במסגרת התקיק העיקרי, ביום 11.8.21, והתקיק העיקרי נדחה לקבלת תסקירות מבחן לתקופה ממושכת, ליום 28.2.22, החלף הזמן מאז האروع, העדר הפרות מצד המבוקש, ושיתוף פעולה מלא של המבוקש עם שירות המבחן.

נטען שמעצר בית מלא פוגע ביכולתו של המבוקש להתרנס ובחירותו, וכן חודאתו של המבוקש, והתגיסותו לאפיק השיקומי, בשלה העת לחתם בו אמון.

הסגנון העיד את מעסיקו לשעבר של המבוקש, מר שמעון וקנין, שכונן להעסקו, בין השעות 00:15-08:00, בעסק שלו, במושב שומרה, מרחק של רביע שעה מכפר פסוטה. מר וקנין ציין שידאג להביא את המבוקש בתחילת יום העבודה ולהחזירו בסופו.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה. הוטעם שהמבחן עצור בתנאי אייזוק אלקטרוני, והדבר דומה למעצר מאחורי סORG ובריח ועל כן אין מקום לאפשר יציאתו לעבודה. בית המשפט הופנה לפסיקת בית המשפט העליון שלפיה יציאה לעבודה, במסגרת אייזוק אלקטרוני, תתאפשר במקרים נדירים. במקרה זה, Natürlich, עתרת המבוקש לחalon פיקוח שiasco מחצית משעות היוםה, היא בוגדר פתיחה "קיר" ולא "חלון", כך שהמעצר בפיקוח אלקטרוני יאביד מהאפקטיביות שלו. נטען שמדובר במקרה זה אינו נופל בגדר המקרים הנדרים שיש לאפשר בגינם יצאה לעבודה.

דין והחלטה

המסגרת המשפטית

6. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), תשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרם) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, "עשה רק אם **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".**

בבוא בית המשפט לדין בבקשת לעיון חוזר, אין הוא דין חדש בחולפת המעצר שנקבעה במקור, אלא בוחן אם מאז ההחלטה המקורית שנינתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או עבר פרק זמן ניכר, אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הרואה בין האינטרסים של המבוקש לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקין של ההליך השיפוטי (**בש"פ 07/2021 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06/2021 איל זילברפרב נגד מדינת ישראל; בש"פ 389/10 נצרת יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל**).

7. המבוקש נהג, לכארה, ברכב בהיותו בפסילה, עבירה המצוייה ברף הגובה של עבירות התעבורה, וככזו מעידה על מסוכנותו לשלוום וביטהחונם של המשתמשים בדרך. זאת כשהוא נהג, לכארה, בפעם השלישייה, כשהוא בלתי מורשה לנήיגה, כشعומדים ותלוים נגדו עונשי מאסר ופסילה מותנים. אלה יחד מעמידים על מסוכנותו גבוהה במיוחד, ועל כן הוריתי על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

8. **בבש"פ 16/5815 פלוני נ' מדינת ישראל** (13.9.16), אליו הינה ב"כ המשיבה, ציין בית המשפט העליון שדומה שככל אין מקום לאפשר יציאתו לעבודה של מי שעוצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת נכון מהות ה"סטטוס" בו הוא מצוי, בהפנותו לדבריה של כב' השופטת ע' ברון **בבש"פ 16/966 זידאן נ' מדינת ישראל**, פסקה 9, (28.2.16) (להלן - עניין זידאן). הביאם כלשונם:

"כפי שברורשמי שעוצר מאחוריו סורג ובריח לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעוצר באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשחות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשת יצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך. סבורתני כי יציאה ממוקם הפיקוח לפרק זמן מסוון, להבדיל מפתחת 'חלונות' באישור בית המשפט כגון הצורך התאזרחות, סיורים רפואיים או הגעה לדינונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המFOX בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. על כן, טרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסוכנות הנש��ת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעותו. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק אלקטרוני ועל שחרור לחופת מעצר, משתנה הסטטוס של המFOX מעוצר' ל'מושחר' בתנאים מגבלים',
יכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה.".

עוד הוטעם שהאפשרות לקביעת חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה, מופעלת במסורת וניתנת במקרים יוצאי דופן, ויש לבחון טרם קביעת חלון הפיקוח לשם יציאה לעבודה האם אורכו של חלון היציאה אינו פוגע בתכליות המעצר בפיקוח אלקטרוני ושלום הציבור, יתר על המידה, בהשוואה לגריעת בזכותו של העציר.

9. במקרה שלפני המבוקש עצור באיזוק אלקטרוני מיום 1.8.21, וחלפו מאז כמעט שלושה חודשים. המסוכנות שנש��ת מההוצאות המียวחות לבקשתו, לכארה, נהיגה בפסילה ונוהגה ללא רישיון נהיגה, כשבעברו 2 הרשעות קודמות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה, בגין אחת מהם עומד ותלו נגדו מסר מותנה בר הפעלה, גבואה וברורה.

בשים לב לעבירות אלה, ולמסוכנות שניבטה מה浼וקש, איyi סבורה שהתקופה בה נתן המבוקש במעצר באיזוק אלקטרוני, היא בגדיר "חלוף זמן ניכר" בגין יש להיעתר לבקשתו.

זאת ועוד, לא הובאו לפני נסיבות חדשות או עובדות חדשות, שיש בהן כדי לשנות מהשיקולים שעמדו בסיס ההחלטה לאיזוק אלקטרוני.

ה浼וקש הודה, ביום 11.8.21 במיוחס לו, לפני כב' השופט י' בכר, והתיק עניינו קבוע לקבלת תסוקיר שירות מבחן ולטייעונים לעונש ליום 28.2.22.

כעולה מפסיקת בית המשפט העליון, ככל אין לאפשר יציאתו לעבודה של מי שנutan במעצר בפיקוח אלקטרוני, שכן יצאה מעין זו, לשעות ארוכות, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את מהותו - היותו של המבוקש בסטטוס של מעצר עד תום ההליכים.

בקשתו של המבוקש שיתאפשר לו לצאת לעבודה, בין השעות 8:00-15:00, תרוקן את ההחלטה המעצר מאיזוק אלקטרוני מתוקפה, שכן מדובר בפרק זמן ניכר, ובשעות ארוכות שיפגעו בתכליות המעצר בפיקוח אלקטרוני, שמירה על

שלום הציבור.

השיקולים שעמדו ביסוד ההחלטה למעצרו באיזוק אלקטרוני, תקפים כתע, וסבירה אני שלא חלף זמן ניכר, ולא הוכח שהמסוכנות שנשאפת ממנה פחתה או שחל שינוי נסיבות שיש בו להצדיק קבלת הבקשה.

העובדה שהמבקש לא הפר עד היום את תנאי המעצר באיזוק האלקטרוני אין בה, בשלב זה, כדי לאפשר את יציאתו לעבודתו.

חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה ניתן במקרים חריגים בלבד, ומקרה זה, בשלב זה, אינו מצדיק היעתרות לכך.

כפי שציין בית המשפט בעניין זידאן, רק עם החלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ושחרור לחילופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ'עצמם' ל'מושחר בתנאים מגבלים', וכך שתשקל, במקרים המתאים, האפשרות לצאת לעבודה.

במקרה שלפני לא מצאתי שיש מקום להסיר את האיזוק האלקטרוני ולשחרר את המבקש לחילופת מעצר.

נוכח האמור לא מצאתי להיעתר לבקשת הסגנור.

עם זאת, יש מקום לאפשר למבקשחלון התואורות, בין השעות 16:00-18:00 מדי יום, בכפר פשוטה, בלבד אחד המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט.

המבקש מזוהה שהפרת תנאי המעצר תביא למעצרו מיידי.

הבקשה נדחתה.

המציאות תשלח העתק ההחלטה לצדים.

זכות ערך בחוק.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, בהעדך
הצדדים.